

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Nu vil vi ikke påtage os alle verdens forpligtigelser og forsøge at løse dem gennem de drøftelser, vi har nu og her, men det forsøg, som vi arbejder med, går ud på, at man får lavet en slags selvejende institutioner.

Vi er normalt meget enige med partiet Venstre i de fleste ting, men vi er ikke enige i, at HS skal nedlægges, for vi vil godt give HS en chance. Vi tror på, at den konstruktion kan være med til at give noget drive og noget dynamik til selve sektoren og kan få løst problemer i den kolos, som hedder Rigshospitalet.

Hvordan vi så får løst problemerne, når vi får amterne nedlagt, hvilket jeg tror vi gør om meget få år, for alle og enhver kan jo se det uhensigtsmæssige i amterne, er et andet spørgsmål, men det kan være selvejende institutioner, det kan være konstruktioner på tværs, regionalt. Det har vi ikke en klar løsning på nu, men det skal vi nok finde ud af.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er meget modigt af hr. Brian Mikkelsen i denne her situation, sådan som forholdene er på Rigshospitalet, at stille sig op og sige, at den konservative politik er mere selskabsdannelse, mere HS over hele landet. Den tror jeg ikke der er ret mange patienter eller ansatte rundt omkring der er villige til at købe af hr. Brian Mikkelsen, men det må han jo selv om.

Det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet kan SF ikke støtte af mindst to gode grunde: For det første vil forslaget ikke løse, men forværre Rigshospitalets problemer, og de er mildt sagt store nok i forvejen. Og for det andet vil forslaget gøre det storkøbenhavnske sundhedsvæsen endnu mere udemokratisk end den nuværende HS-konstruktion, som er slem nok.

Forslaget fra Fremskridtspartiet tager udgangspunkt i Rigshospitalets dårlige økonomi, men peger ikke på ét eneste tiltag, som kan forbedre denne økonomi. Da Rigshospitalets økonomiske problemer i sommer kom til offentlighedens kendskab, foreslog SF, at man støttede de ansattes krav om at få tid til at udarbejde en ordentlig og holdbar handlingsplan. En sådan tænke- og handlingspause ville have krævet et tocifret millionbeløb, men det ville have været en gigantisk god investering i medarbejderengagement og i en holdbar ledelsesmæssig styring.

Men hvad gjorde Folketinget dengang? Man afviste at gå ind i sagen, både når SF krævede sagen realitetsdrøftet, og når de mange medarbejdergrupper søgte foretræde for Sundhedsudvalget.

Når folketingsflertallet dengang sad på fingrene, var det formodentlig ikke på grund af beløbets størrelse. Begrundelsen var langt snarere, at hvis Folketinget var gået ind i sagen, så ville det være en åben erkendelse af, at HS-konstruktionen ikke fungerede og ikke fungerer efter hensigten. En sund investering i Rigshospitalet i sommer ville have været en pind til HS' ligkiste, og derfor fik vi den ikke.

Nu ser vi så konsekvensen: hundredvis af hovsafyringer, uholdbare nedskæringsplaner, centerledelser, der ikke lever op til deres økonomistyringsansvar og giver direktionen og HS-bestyrelsen skylden for umulige spareplaner, og ikke mindst et personale, som er uengageret, træt og for manges vedkommende på vej væk fra Rigshospitalet.

Ingen med blot en smule ledelsesmæssig indsigt kan tro på, at ét eneste af disse problemer vil blive løst med Fremskridtspartiets forslag. Hvad skulle det hjælpe på personalets engagement, at Rigshospitalets direktør føres med marionethånd fra et kontor i Sundhedsministeriet? Og hvad vil det hjælpe de steder, hvor centerledelse og overlæger har ladet hånt om økonomistyringen med henvisning til de uholdbare og urealistiske nedskæringsplaner?

At forslaget så tilmed vil bidrage til at forstærke den uigenenskuelige og udemokratiske styring af HS-sygehusene, gør kun ondt værre. Skal det være en embedsmand i Sundhedsministeriet med en stor eller en lille lønramme, som skal afgøre om beboerne på Nørrebro har et nærhospital, de er tilfredse med?

Hvor har Fremskridtspartiet tænkt sig, at en utilfreds Nørrebropatient, som ønsker at klage over systemet og få det politisk ændret, skal henvende sig?

Hvor skal diskussionen om, om Rigshospitalet er for dyrt, eller for billigt for den sags skyld, i forhold til resultaterne, føres henne? Tror Fremskridtspartiet, at sundhedsministeren kan udskrive kommunale skatter?

Når tingene ikke fungerer, så er svaret fra Fremskridtspartiet åbenbart en stærk hånd. SF's svar går i en helt anden retning. Vi går ind for demokratisk styring med klare politiske prioriteringer. Vi går ind for medinddragelse af medarbejderne, og vi går ind for en ledelsesmæssig ansvarlighed i alle led.